

OBMOWIĆ (7) *vb pf*

Pierwsze o jasne, drugie pochylone.

inf obmówić (4). ◇ *fut* 3 *sg* obmówi (2). ◇ *praet* [1 *sg m* jestem obmówił.] ◇ 3 *sg m* obmówił (1). ◇ [con 3 *sg m* by obmówił.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

1. *Obronić, wytłumaczyć [kogo, co] (6)*: *CzechRozm* 130; [św. Józef] prętko łerce ná wiárę otworzył; y dopiero fię pokłonił przenaświętszey małżonce łwoiey/ y przeprafzaiąc ią łzami nágradzaiąc/ profototę łwoię obmówił. *SkarŻyw* 243.

obmowić czym (2): *CzechRozm* 243v; Bych był nie przyłzedł/ y nie mowił im/ grzechuby nie mieli: lecz teraz nie máią czym obmowić grzechu łwego. *CzechEp* 141.

[*obmowić w czym*: Użeliżmy [lege: Użyliżmy] naprzód pana sanockiego z pojrzodka siebie, aby imieniem naszym do Mariemburku do kurfirsta dojechał, obmówił nas w tym, w czym nas w tych liściech winuje *DiarPos* 26.

Ze zdaniem dopełnieniowym: DiarPos 26 *cf obmowić w czym.*]

Iron (1): [*Car moskiewski uciekając przed polskim królem*] Gránic y zamków budownych Odbieżał y miałł wárownych: Płatna to/ kiedy o dużę/ Y fam go obmówić mułżę. *KochPieś* 45.

Szereg: »obmowić i pożałować« (1): By to łzło z náłzey nıkczemności/ byłoby fię czego wftydzić/ ále [...] káždy báczny rychley nas w tey mierze obmowi y pożałuię niźliby nas winowác miał. *GórnRozm* M2.

2. *Pomówić, znieślawić [kogo] (1)* :

W przeciwstawieniu: »obmowić ... zakrywać« (1): Dofićci yełt żeć cudzy z háńbi y obmowi/ ále ocyec albo mátká zákrywác ma. *GliczKsiqż* G4v.

[*Zwrot*: »niesprawiedliwie obmowić«: Ya Marek Furmann zeznawam yawnye y kazdemu wyadomo czynią yłch pana Barthołcha Kargą aby pyenyądze na mnye nyęsprawiedlywye y ffalłchiwye wygrał, yełtem niesprawiedlywie zlie y vpornye obmowil. *ZapWpol* 1547 204/132v.]

Szereg: »zhańbić i obmowić« (1): *GliczKsiqż* G4v *cf W przeciwstawieniu*.

Synonimy: 1. *obronić, usprawiedliwić*; 2. *obrazić, znieważać*.

Formacje współrdzenne cf MOWIĆ.

Cf OBMOWIENIE, OBMOWIONY, OMOWIĆ